

Hektický „tříčtvrtěrok“

Kdyby některá z lidových písní oslavovala výdrž, píli a úsilí, jistě bychom si ji v těchto dnech notovali. Máme za sebou zatím nejhektičtější období v naší pětileté existenci, ale s hrdotí můžeme říct: „podařilo se a stálo to za to“. Když jsme si začátkem roku začali do kalendáře značit jednotlivé události, které nás čekají, zjistili jsme, že od května do konce září nemáme jediný volný víkend. Ne že bychom snad každý víkend vystupovali, ale do těch mezer, kdy jsme žádné vystoupení neabsolvovali se nám vklínily nejruznější svíce, svatby, „povinné“ účasti na hodech, koštech, a taky zkoušky. Hodně zkoušek. Drobné zárodky ponorkové nemoci, které se tu a tam objevily, se nám podařilo utopit ve víně a jak praví jedno staré moudro - co tě nezabije, to tě posílí. Rozepisovat se na tomto místě o všem, s čím bych se s Vámi chtěl podělit, není možné a tak se alespoň pokusím vypíchnout nejdůležitější okamžiky z uplynulého období očima našeho sboru. Zvědavý čtenář, kterého by zajímaly detaily, nechť navštíví náš web www.mslovvice.cz, kde se o všech aspektech našeho sborového života dozví více.

Zpívání s beranem, Vacenovice

Pomyslným startovacím praporem roku 2015 se pro nás staly ostatky, kde jsme, jako každoročně, se zástupem masek (letos obzvláště početným) a hasiči, obcházel Lovčice a tančili fašaňkový tanec „podšablé“. V dubnu jsme přijali pozvání na vystoupení u příležitosti 70. výročí osvobození obce a o měsíc později jsme se účastnili průvodu a následného pěveckého vystoupení v rámci programu na „ždánské“ Májové veselici. V červnu jsme vystupovali na folklorním festivalu v Šardicích, účastnili se soutěže verbířů na krumvířském „Kraji beze stínů“ a vystupovali, v pro nás již téměř domácím prostředí, na salaši Rudník ve Vacenovicích.

IV. ročník posezení u cimbálu, Lovčice

Začátek července už tradičně patřil našemu „Posezení u cimbálu“ - krásné počasí, výborná Varmužova cimbalová muzika, devadesátka vystupujících krojovaných, zaplněný areál malého hřiště a skvělá atmosféra – co víc si přát? „Taková zábava v Lovčicích nikdá nebyla“, říkala nám

při odchodu jedna z účastnic, která už „leccos pamatuje“. Nemohu a ani nechci hodnotit pravdivost těchto slov, ale jedno je jisté – takováto pochvala je tím nejlepším motorem, který nás žene k další činnosti a snaze se dále zlepšovat. A tak - pokud se napřesrok k našemu úsilí přidá opět i přívětivé počasí, vaše podpora a několik set lahví vína, bude v příštím pátém ročníku (jak ten čas letí!) opět veselo.

Jen co jsme se oklepali z naší úspěšné akce, začal na dveře klepat Slováký rok. Vrchol roku 2015, jakkoli tento ještě neskončil, nastal v polovině srpna. Tuto akci jsme vyhlíželi s velkým napětím a očekáváním, protože jsme věděli, že jakmile budeme mít „splněno“, spadne z nás obrovský balvan a užijeme si následné zasloužené období klidu (až do Vánoc, říkali jsme si). Na největší folklorní akci našeho regionu jsme se prezentovali hned dvakrát – jednak bezprostředně po skončení krojového průvodu v pořadu „Roztančené náměstí“ a také v programu mužských a ženských sborů „Pod javorem pod zeleným“. Především účast v pořadu sborů byla pro nás, vzhledem ke kvalitě a celkovému počtu dalších účinkujících, velmi prestižní. Bylo pro nás obrovskou ctí moci se těchto pořadů zúčastnit a věříme, že se nám, na takto důležité a ostře sledované akci, podařilo důstojně reprezentovat jak náš sbor, tak také obec Lovčice.

Slováký rok, Kyjov

Po slovákém roku nastal tedy kýžený odpočinek. Klidová fáze netrvala nakonec do Vánoc, jak jsme si představovali, nýbrž necelých čtrnáct dní. Po této krátké době se nám kalendář začal opět plnit a nyní už se připravujeme na další akce ve Vacenovicích (13.9.), Ostrovánkách (25.9.) a společné setkání s věteřáky u Végrova kříže (27.9.).

Zmiňovaný Slováký rok, nebyl vyvrcholením pouze letošního roku, ale končí jím symbolicky také jedna z etap našeho sboru - etapa „novorozence“. Během pěti let naší činnosti, se nám z ničeho podařilo vybudovat fungující celek a vydobít si svou pozici mezi ostatními, o dost staršími, zavedenějšími a zkušenějšími sbory. Neznaмена to, ale že bychom nyní usnuli na vavřínech, právě naopak – vždy je co zlepšovat a my jsme si toho dobře vědomi.

Za mužský sbor Lovčice, Petr Konečný